

TYÖVÄENLUOKAN PELASTUS LÖYTYY I. W. W.:SSÄ

(Viidennen palkinnon saanut Tie Vapau-
teen kirjoitus kilpailussa)

KYSYMYS, missä on työväenluokan lopullinen pelastus, on aine, josta on työläisten keskuudessa paljon puhuttu ja väitelly. Siitä ovat järjestömme julkaisut ja sanomalehdet painetun sananmuodossa paljon puhuneet. Voimmepa sanoa, että juuri tämä kysymys on ottanut agitatsioonimme joukossa suuremman osan kuin mikään toinen kysymys. On koetettu saada otsikossa ilmenevä ajatus työläisille mahdollisimman selväksi. Säästämättä on käytetty julkisuusvälineittemme parhaat palstat tämän kysymyksen palvelukseen. Mutta kaikesta tästä huolimatta näyttää tämä kysymys olevan vielä koko epäselvä mikäli on kysymyksessä koko työväenluokka ja siksi tästä puhuminen on edelleen tarpeellista. Jos työväenliikkeen etua pidämme silmällä, tulee tämän kysymyksen jatkuva selvittäminen kiertämättömäksi.

Mutta tunteaksemme nykyisen ja tulevan tehtävämme työväenliikkeessä, täytyy myös tietää jotakin menneisyydestä. Historiasta saadut tiedot, jotka sisältävät luokkataistelun eri ilmiöitä menneiltä ajoilta, ovat suuresta merkityksestä nykypäivän työväenliikkeelle. Menneen ajan kokemukset ovat meille välttämättöminä opina etsiessämme tietä työväenluokan pelastukseen.

MITÄ PUHUU MEILLE HISTORIA

Se puhuu meille kokonaisuudessaan vain luokkataistelujen historiaa, jota ovat kirjoittaneet toiselta puolelta, kurjuuden kanssa kamppailevat orjajoukot ja toiselta omaisuuden kanssa mässävä ylimystö.

Ihmiskunnan historiasta näemme, että ihmiskunta on kulkenut jo kahden orjuuskauden läpi ja on juuri kolmatta suorittamassa. Samalla myös huomaamme, että kunkin aikakauden sironalaisuuteen painetut orjat ovat pyrkineet vapauttamaan itsensä, niistä sietämättömistä olosuhteista minkä alaiseksi he ovat kullakin aikakaudella joutuneet. Olosuhteiden pakoittamina ovat he lähteneet hakemaan pelastusta itselleen. Nämät orjan asemasta vapauttamispyrkimykset ovat nousseet läpi historian ja kulkevat kapinaliikkeinä. Näitä kapinaliikkeitä sisälsi vanhanajan orjayhteiskunta, keskiaika ei voinut sivuuttaa suuria talonpoikaiskapinoita ja nykyinen kapitalistinen yhteiskunta on rikas työn ja pääoman jokapäiväisistä taisteluista.

Vanhanajan orjayhteiskunta yleisesti sanottuna sisälsi kahdenlaista työnjakoa: eristetyt ja keskitetyt, mutta kaikki oli poljettu vain työvälineiden arvoisiksi. He olivat vain puhuvia työaseita. Tällaiseen tilanteeseen painetun orjan asema ei suinkaan edellyttänyt laajaa maailmankatsomusta. Heissä syntyi yleinen käsitys, että näin todellisuudessa pitääkin olla. Sitä vastoin, että he olisivat kohdistaneet vihansa ylimystöä vastaan, kohdistivat he sen siihen kuoleeseen työaseeseen, jota he käyttivät. Siis tuotantovälineissä he näkivät suuremman vihollisensa.

Mutta kaikesta huolimatta historia puhuu meille suurista orjataisteluista vanhalajalla. Nämät taistelut, ovat alkunsa saaneet etupäässä juuri sieltä, missä oli keskitettyä työvoimaa. Maanviljelys, joka kehittyi suurtuotannoksi, ei ainoastaan hävittänyt itsenäisiä talonpoikia, mutta se samalla kokoili ja keskitti orjatyön samoille alueille työskentelemään. Tämä joukkotuotanto myös synnytti heissä yhteistoiminnan tarpeen ylimystöä vastaan. Vaikka he edelleen käsittivät olevansa vain luonnollisia orjia, alkoivat he vähitellen näkemään yhteisen vihollisensa omistavassa luokassa. Näin alkoi työaseen ja tavaran arvon alaiseksi poljetussa orjassa syntyä kapinan henkeä. Ja suuret orjataistelut ovat todistuksena siitä, että he lähtivät hakemaan pelastusta itselleen.

Kun lopultakin vanha Rooma omien ristiirtaisuksiensa ja yhäti hyökkäävien raakalaisheimojen edessä kukistui, oli myös yleinen kahleorjuuskin poistettu. Vanha luokkayhteiskunta oli poistettu, mutta samalla luotu pohja uudelle luokkayhteiskunnalle — feodaalijärjestelmälle, jossa maaorjuus otti paikkansa.

Keskiajan talonpoikaiskapinat samaten kun vanhanajan kahleorjienkin kapinaliikkeet eivät suinkaan olleet vallankumouksellisia, ne olivat rajattomaan orjuuteen asti painetun joukon tyytymättömyyden ilmaisuja. Heidän aikakaudensa alhainen teknikka tuotannossa ja yhteiskunnalliset suhteet eivät voineet antaa heille rakentavaa vallankumouksellista ohjelmaa, jonka puitteissa he olisivat pystyneet toimimaan ja

vihollisensa voitettua panemaan sitä käytäntöön. He olivat vain sieltä täältä koottuja joukkoja, joilla ei löytynyt mitään taloudellisesti järjestettyä ja keskitettyä toimintaa. Ja siksi heidän valtaan pääsynsä on ollutkin mahdottomuus.

Mutta feodalisessa yhteiskunnassa syntyi ja kehittyi uusia kehitysvoimia, jotka vanhan yhteiskunnan perusteita alkoivat horjuttaa. Kun nouseva kapitalistiluokka alkoi tulla määrääväksi tekijäksi yhteiskunnassa, oli koko feodaalinen järjestelmä piirityksessä ja lopulta sen täytyikin antautua voimakkaampien ja kehittyneimpien sivistysvoimien edessä. Samalla kun kapitalistiluokka on feodaalisen järjestelmän hävittäjä, on se myös sen järjestelmän sisällä vallinneen maaorjuuden poistaja. Mutta samalla kertaa se loi uudelle palkkaorjuudelle pohjan, sillä sen tuotantolaitokset tarvitsivat vapaata palkkatyövoimaa. Kapitalistiluokka oli siis luonut sen luokan, joka on sen yhteiskuntataloudessa välttämättömyys ja samalla sen luokan, joka on sen haudankaivaja, kuten Marx sanoo. Kapitalistisessa yhteiskunnassa näemme taas kolmenlaisia aineksia: vallassa olevan luokan, vanhan yhteiskunnan jätteet, pikkuporvareista ja yleensä keskiluokkalaisista muodostuneita aineksia ja uuden yhteiskunnan idut, palkkatyöväenluokan, jonka tehtäväksi kiertämätön historia on jättänyt uuden yhteiskunnan rakentamisen vanhan kuoren sisällä.

Kun nykyinen vallassaoleva luokka alkoi anastamaan luonnon tarjoamia raaka-ainelähteitä ja jalostamaan niitä teollisuuslaitoksissa, niin joutui se myös vanhoja sivistyslaitoksia kehittämään. Sitä mukaa, kun teknillinen puoli tuotannossa vaatii, näemme sen rakentavan koulujärjestelmänsä aina sitä vastaavalle tasolle. Sen sijaan, kuin vanhalla ja keskiajalla pääsi ainoastaan parempiosaiset sivistyksestä osallisiksi, täytyy nykyisen valtuokan pakostakin laskea työväenluokkakin sivistyksen piiriin.

Siihen aikaan, kun Sosialistipuolueessa työn ja pääoman sopusointua rakensimme, kuulimme puolueen elättien pitävän suurta melua siitä, kuinka suuri saavutus onkaan Yhdysvaltain koulupakkolaki. He laskivat tämän Sosialistipuolueen poliittillisen toiminnan tulokseksi. Ja mitä suuremmat joukot heidän valttejaan uskoivat, niin sen paremmassa leivässä he pysyivät. Todellisuudessa, vaikka olemmekin jo 148 vuotta olleet poliittillisella rintamalla, niin todistamattomaksi jää se tosiasia, että sieltäpäin olisi työläisille tullut koulupakkoa, enemmän kuin muitakaan hyvyksiä. Kapitalis-

tin tavaratuotanto puhuu työväenluokan sivistämisen puolesta, mutta samalla pitää vissejä luokkaetuja silmällä. Nykyinen suurtuotanto vaatii vissiä tieto- ja teknillisten aineiden tuntemusta, ennenkuin voidaan edistyä siinä. Jos omistava luokka ei teoreettisesti kehittäisi niitä järjestäviä ja toimeenpanevia voimia, joita se todellisuudessa välttämättömästi tarvitsee, jäisi sen elämä kyseen alaiseksi, se lakkaisi olemasta kapitalistiluokkana. Tässä onkin pohja sen koulusivistyksellekin. Se tarvitsee korkealle kehittyneitä insinöörin taitoja, mekanikkoja, piirustajia, kirjanpittäjiä y. m. ja yleisen työntekijätkin tarvitsevat ehdottomasti enemmän yleisiä tietoja, kuin esim. keskiajan turpeeseen kiinnitetty talonpojat tarvitsivat. Jos meillä olisi tilaisuus verrata feodaliyhteiskunnassa kasvanutta maaorjaa ja kapitalistisen tuotantotavan ympärillä kehittyneitä palkkaorjaa, niin me pian huomaisimme sen suuren eroavaisuuden mikä heissä todellisuudessa on. Materialistisen historiantäsitelmän mukaan voimme vain sanoa, että talonpoika on yksilöllisen ja pientuotannon muodostamana vanhollinen, sekä äärettömän taantumuksellinen, jota vastoin palkkaorjan suurteollisuuden muodostama maailmankatsomus ei sisällä taantumusta. Tällä emme tahdo sanoa, että kaikki suurteollisuudessa työskentelevät työläiset olisivat vallankumouksellisia. Ei. Mutta me i. w. w.:läiset väitämme, että suurtuotanto luo sen pohjan, jossa vasta alkaa vallankumoukselliset siemenet itämään. Kapitalistinen tavaratuotanto särkee kaikki entiset feodaaliset tuotantotavat ja samalla muokkaa työläisten maailmankatsomusta. Kapitalistiluokka, joka keskittää palkkatyöväestön suuriin teollisuusarmeijoihin, luo samalla sen luokan, jonka tehtäväksi jää tuotannon ja jaon haltuunottaminen, sekä käyttäminen koko ihmiskunnan hyväksi, kun kapitalistiluokka on tullut siihen täydelleen kykenemättömäksi.

MITÄ NÄEMME YHDYSVALTAIN TYÖVÄENLIIKKEESSÄ

Kun Yhdysvaltain kapitalistiluokka sisällissodassa, jota käytiin v. 1861—1865 laski perustan teolliselle vallankumoukselle, niin se samalla kertaa keskitti uuden teollisen yhteiskunnan idut työväenliikkeeseen. Työväenliikkeen pienempiä virtauksia oli jo ennen sisällissotaakin, mutta jälkeen sisällissodan perustettiin järjestö, jolle meidän täytyy lainata huomiota. Se on Työn Ritarien (Knights of Labor) järjestö, joka perustettiin Philadelphiassa v. 1869. Tämä järjestö oli pakotettu ensi aikoina toimimaan

täydelleen salaisesti. Tästä huolimatta se kasvoi huomattavasti, ollen sillä 27 eri paikallis-osastoa jo v. 1872 Philadelphiassa. Tämä järjestö on siksi kaikkein enimmän huomiota ansaitseva, että se luotti ainoastaan työväenluokan omaan voimaan ja niitä pyrki järjestämään. Työn Ritarien järjestön jäsenkelpoisuudessa selvästi määriteltiin hyväksyttäväksi jäsenyyteen ainoastaan työläiset, ammattilaiset sekä ammatittomat. Se kielsi jäsenoikeudet: poliitikoitsijoilta, lääkäreiltä, lakimiehiltä ja väkijuoman kauppailta. Se siis jo näin varhaisena aikana pystyi näkemään luokkarajat koko selvästi. Tämä onkin selvä todistus siitä, että työläiset jo tällä aikaa pyrkivät hakemaan pelastusta vain oman luokkansa jäsenistä. Tätä järjestöä pidetään I. W. W:n edelläkävijänä ja näillä järjestöillä onkin paljon yhtäläisyyttä. Entinen Työn Ritarien ja nykyinen I. W. W. liitto hyväksyvät jäsenyyteensä vain palkkatyöläisiä. Työn Ritarit myös järjestivät työläisiä koko teollisuutta käsittäviin liittoihin, puhtaasti suorantoiminnan pohjalle, eikä kuten A. F. of L liitto työkalujen perusteella.

Yhdysvaltain työväenliikkeen historiassa on Työn Ritarien järjestö näytellyt huomattavaa osaa, taistellen monta katkeraa lakkotaistelua kapitalistiluokkaa vastaan. Vaikka tämän järjestön jäsenet joutuivat vainojen ja luokkatuomioiden alaiseksi, se kaikesta huolimatta edistyi ja jäsenmääräkin kasvoi, ollen v. 1886 300,000. Kun kapitalistiluokka ei pystynyt tätä järjestöä murskaamaan, tuli sen avuksi Compers ja hänen liittolaisensa. Historia kertoo, että Työn Ritarien järjestössä tapahtui repeämä, jonka seurauksesta perustettiin A. F. of L liitto v. 1881.

Tämän järjestön kahtia menossa ehdottomasti oli päätekijänä se, että perustuslakiin oli sisältäporauksen kautta tehty muutoksia, jotka sallivat politikointsijain ja lääkärin tulla sen jäsenyyteen.

Tämäkin pitäisi olla varma esimerkki siitä, että kun työväenliikkeeseen lasketaan vieraita aineksia alkavat ne ajamaan omia tarkoituksiperiään siellä eteenpäin. He saattavat työläisten maailmankatsomusta ja pirstoavat työväenliikkeen hajalle.

Pikkuporvareista muodostuneet politikointsijat ovat järjestöme I. W. W:n toimintaa katselleet juuri samalla lailla ja samoissa tarkoituksissa, kuin ennen Työn Ritarienkin järjestöä. Mutta tällä kertaa noilla keski-ajan jätteilä on voimakkaammat ja kehittyneimmät ainekset vastassa. I. W. W:llä

on työväenliikkeen entiset kokemukset ja oman järjestönsä historialliset taistelut, jonka avulla se voi torjua sen elämää uhkaavan vaaran. Mutta vaaroista se ei ole vapaa tänäkään päivänä, sen pitäisi jokaisen järjestöme jäsenen painaa mieleensä ja sillä lailla, että nuo järjestöme kehityksen tiellä seisijat tulisivat lyödyksi sinne mihinkä he kuuluvat, sillä työväenliike ei kaipaa heidän apuansa.

Monta eri kertaa ovat kaikenlaiset työväenliikkeessä keinottelevat onnenonkijat saattaneet järjestöme vakavaan tilanteeseen ja aiheuttaneet suurta häiriötä toiminnallamme, mutta kuitenkin on järjestöme aina lopulta kyennyt heidän katalat yrityksensä torjumaan, poistanut hajoittajat riiveistään ja pystynyt säilyttämään itsensä puhtaana ja tehokkaana suoranaisten palkkatyöläisten luokkataistelujärjestönä. Ikävä tosiasia kylläkin on, että nuo järjestöämme vastaan tappelevat keinottelijat, ovat aina järjestöstä ulos joutuessaan, vieneet osan nuorempaa, s. o. vähemmän vakaantunutta rehellistä jäsenistöäkin mukanaan. Mutta kokemukset kuitenkin osottavat, että tällätavoin järjestöme jättäneet rehelliset työläistoverit ovat tulleet myöhemmin takaisin. He ovat tulleet takaisin paljon tietoisimpana ja kokeneimpina, ja ottavat entistä innokkaammin osaa tosi toimintaan, valvoen järjestönsä menestystä kaikella tavalla. Täten on järjestöme I. W. W. liitto voinut säilyä periaatteilleen uskollisena palkkatyöläisten vallankumouksellisena järjestönä ja tulee tulevaisuudessa sellaisena yhä varmemmin säilymään, sillä sen tietoinen ja valpas jäsenistö jatkuvasti lisääntyy.

I. W. W. LIITON MAHDOLLISUUDET PELASTAA TYÖVÄENLUOKKA

Samalla lailla, kuin feudaalisessa yhteiskunnassa syntyi ja kehittyi kapitalismi, syntyi ja on kehittymässä palkkatyöväenluokka nykyisessä kapitalistisessa yhteiskunnassa. Kun nykyinen vallassaoleva luokka edellisessä yhteiskunnassa kehittyi sille asteelle, jotta se alkoi olla yhteiskunnan määrääjä tekijä, tuli yhteiskunnalle ikäänkuin välttämättömäksi oli sen valtaan nousu taattu. Näin siis historiallisestikin voidaan todistaa, että palkkatyöväenluokan tuotannon ja jaon kontrolliin ottaminen ei ole ainoastaan varma, mutta se tulee olemaan yhteiskunnalliselle elämälle välttämättömyys.

Yhdysvalloissa jo näemmekin kaikkien muiden aineksien olevan palkkatyöläisistä ehdottomasti riippuvaisia. Se kokoo viljat

(Jatkoa sivulla 32)

nistiset ystävämme” ovat kymmeniä kertoja “sisäl-
täporauksellaan” y. m. keinoilla olemattomiin
hävittäneet, johtaa tällä hetkellä maailman laajuis-
ta meriliikennetyöläisten lakkoa ja siten osottaa
koko maailmalle, että se on ainoa todella tehokas
työläisten taistelujärjestö tänäpäivänä.

I. W. W. on kansainvälinen työläisten teollisuus-
järjestö. Se elää ja taistelee työväenluokan oike-
uksien ja elinehtojen puolesta tänäpäivänä yhtä
tarmokkaasti, kuin se on taistellut koko olemassa-
olonsa ajan. Sen jäseniä ja kannattajia löytyy
jokaisessa maassa maailmassa missä vain on olemas-
sa luokkatietoisia palkkatyöläisiä ja sen toiminta

ulottuu jokaiseen maahan, missä vain työläisten
työntulosten riistämistä harjoitetaan.

Joko sinä, työläistoveri, olet tämän todellisen ja
tehoisan työväenluokan taistelujärjestön jäsen? Jos
et ole, niin yhdy siihen heti. Sinulla ei ole mitään
menetettävää, mutta koko maailma — kaikki työsi
luoma rikkaus — saavutettavissa, jos taistelet tä-
män järjestön riveissä. Muista, että yksilönä olet
kokonaan kykenemätön ja “aikansa eläneeseen” van-
hoilliseen ammattiunioon järjestyneenäkin olet heik-
ko taistelemaan hyvin järjestyneitä työsitulosten
riistäjiä vastaan. Ainoastaan teollisuuksittain jär-
jestyneinä voivat työläiset olla voitokkaita tänä-
päivänä.

TYÖVÄENLUOKAN PELASTUS LÖYTYY I. W. W.:SSÄ

(Jatkoa sivulta 22)

aittoihin, jalostaa ja kulettaa ne määrättyi-
hin paikkoihin, sekä lopullisesti valmistaa
ne ihmiskunnan käytettäväksi. Sen tah-
dosta vain nousee raaka-aineetkin maan sy-
vyyksistä ja sen myötävaikutuksesta ne
myös kuletetaan jalostuslaitoksiin, sekä edel-
leen sieltä palkkatyöläisten voimalla ne kul-
jetetaan maailmalle kauppaa varten. Sillä
on ihmeteltävän suuri voima, jos se vain
ymmärtäisi käyttää sitä, oman luokkansa
eduksi.

Toinen tärkeä ehto onkin työväenluokan
valtaan nousussa juuri siinä, miten se
järjestyä ja kuinka tietoinen se on omasta
luokka-asemastaan. Vaikka työväenluokka
omaakin voiman, jonka suuruutta ei histo-
ria ennen tunne; jää se silti heikoksi jos
se ei tietoisesti järjesty, mikäli on kysy-
myksessä sen omat luokka edut. Tietämä-
töin ja järjestymätöin työläinen aina käyt-
tää tätä voimansa mahtia pääoman etujen
mukaisesti, jota vastoin luokka-asemansa
käsittävät työläiset järjestyvät tietoisesti ja
pyrkivät edistämään oman luokkansa ase-
maa.

I. W. W. liitto, tuntiessaan työväenluokan
tärkeän aseman teollisuuksissa, on lähtenyt
juuri tältä pohjalta järjestämäänkin työ-
läisiä. Sen teorit sisältävät siis taloudel-
lisen pohjan, joka on luokkataistelussa vält-

tämättömyys. Ja se pyrkii kasvatuksen
kautta tätä järjestämistyötään viemään
eteenpäin. Sillä I. W. W. liitto käsittää,
kun palkkatyöläiset tietoisesti järjestyvät
aikansa vastaavalla tavalla teollisuuksittain,
niin silloin he myös alkavat olla voimansa
hallitsijoita. Työläisten pitäisi tietää ennen
kaikkia, että heidän pelastuksensa löytyy
heissä itsessään. Mutta tämä pelastuminen
tapahtuu maailman palkkaorjien yhteenliit-
tymisen kautta. Kuinka lähellä on se
aika, että työläiset alkavat luottamaan vain
omaan itseensä, järjestymällä I. W. W. liit-
toon suurilukuisena, emme tarkalleen voi
määritellä. Mutta yhden tosiasian me voim-
me niille työläisille sanoa, jotka vielä välin-
pitämättömänä voivat nykyistä työn ja pää-
oman välistä taistelua katsella, että yhteis-
kuntataloudellinen kehitys on kulkemassa
kohti sitä aikaa, jolloin työväenluokalta ky-
sytään kuinka tietoisesti ja voimakkaasti me
olemme järjestyneet. Siksi valveutunut
työväestö yhä uudestaan kutsuu järjestymät-
tömiä työläisiä tulemaan oman luokkansa
riveihin, se on I. W. W. liittoon. Sillä me
käsitämme, että I. W. W. liitossa ja vain
siinä on maailman palkkatyöväenluokan pel-
lastus.

—CARD NO. 253456